

Než zazvoní hrana

Druhá tráva

Orig. Gmi (kapo 3)

- Emi C H**
1. Povídá mi ta moje, prej: „Dej si bacha!“
Emi C H
a narovná si pásek z hadiny
D Ami C Fmi
jestli prej se někdy dotknu nákejch bab
Emi C H
hubu že mi rozvalí
a za pár minut nato zvoní brácha
a za ním ňáký vzdušný holčiny
a říká: když s ním nevobjedu, nejsem chlap
těhle vosum Mařen z Magdaly
- G D Ami Emi**
R. Ale já přece nejsem jenom tak nějakej „dej sem“
G D Ami G D C Emi
ale já přece nejsem jenom tak nějakej ostrov
2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí
tančí a strop je houští kastanět
a přitom tiše šeptá poklopec
tu velikou lež jako věž
jen se směju, ale stejně mi to vadí
a ptám se: „Matko, kolik je mi vlastně let?“
Říká právem: „No, to už není moje věc
oblíkní se, nastydneš“
- R. Ale já přece nejsem...
- Ami F E**
*: Mám rád každýho a milován jsem všemi
Ami F E
a s vojskem sobě rovných překročím
G Dmi
všechny meze, všechny zákony a cíle
Ami E
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

- *: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
ať světlometry perou do očí,
ať každéj ví, že přišla moje chvíle,
ať to každéj ví a chystá obročí.
3. Slyším, že někde snad se stala chyba,
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
bylo horko, nebo možná velkej mráz,
a někdo ukrad peřinu,
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
bude ráno a ty říkáš: „Dej mi čas,“
a já nemám ani vteřinu.
- R. ||: Ale já přece nejsem... :||^{2x}
 Ami G D C Emi
 ...jenom tak nějakej ostrov
 ||: **Ami G D C Emi** :||